

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De vierde en zevende dag Deel 2 - Psalm 22

Welkom bij deel twee van de Vierde en de Zevende Dag. In deel één van deze serie studies hebben we geleerd hoe Jesaja 53 door oude rabbijnen is geïnterpreteerd als dat het over de Messias gaat en wel als Messias Ben Jozef.

Psalm 22 is ook een goed hoofdstuk om te overwegen in het kader van Messias Ben Jozef, onze Messias als de lijdende Knecht.

Denk aan wat Jesjoea aan het kruis zei:

Mattheüs 27:46

Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

Jesjoea riep dit uit, vlak voor Zijn dood. Je kunt je afvragen wat er op dat moment door Zijn hoofd ging, en waarom Hij deze woorden sprak, en daar gaan we straks op in.

Voordat we dat doen, moeten we nog wat belangrijke informatie opmerken wat betreft Jesjoea's dood.

Ze wierpen het lot voor Jesjoea's kleding.

Mattheüs 27:35

Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot te werpen.

En zij doorstaken Jesjoea's zijde.

Johannes 19:34

Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zijde en meteen kwam er bloed en water uit.

Ze doorboorden Zijn zijde om na te gaan of Hij inderdaad dood was.

Het feit dat er bloed en water vloeide, betekent dat Jesjoea al was gestorven.

Ze gingen na of Hij dood was, omdat ze de opdracht hadden gekregen de benen te breken om de dood te versnellen, om er zeker van te zijn dat de lichamen afgehaald en begraven konden worden voor de Hoge Sabbat van de eerste dag van Ongezuurde Broden begon

Als de benen waren gebroken, moest de persoon die was gekruisigd zijn lichaam omhooghouden met zijn armen om nog te kunnen ademen en lucht in de longen te laten.

Uiteraard kun je dat slechts volhouden tot je geen kracht meer hebt en je onder je eigen gewicht stikt.

Het was een middel om de dood te bespoedigen...

Johannes 19:31-33

Opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de voorbereiding was (want de dag van die sabbat was een grote dag), vroegen de Joden dan aan Pilatus of hun benen gebroken en zij weggenomen mochten worden. De soldaten dan kwamen en braken wel de benen van de eerste en van de ander die met Hem gekruisigd was, maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet.

Tegen Jesjoea werd ook spottend gezegd:

Mattheüs 27:40-42

U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af! En evenzo spotten ook de overpriesters, samen met de Schriftgeleerden en de oudsten en de Farizeeën, en zij zeiden: Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven.

We lezen dus dat Jesjoea's benen niet werden gebroken, en dat het lot werd geworpen om Zijn kleren ... en Hij werd bespot en gezegd Zichzelf te redden, alles in het kader van Zijn dood toen Jesjoea uitriep: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"

Mattheüs 27:35

Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot te werpen,

Bedenk dat gezien de omstandigheden die Jesjoea doorstond tijdens de gebeurtenissen die leidden tot de kruisiging, Zijn kracht afgenomen was, Hij uitgedroogd was, bij het doorboren van Zijn zijde vloeiden water en bloed, Hij werd omringd door boosdoeners, en Zijn handen en voeten waren doorboord...

Probeer dit alles in gedachten te houden als we verdergaan ...

In de eerste eeuw, stonden er geen nummers en hoofdstukken in de Bijbel. Als ze verwezen naar een bepaald gedeelte van de Schrift, citeerden ze een aantal woorden waar ze vertrouwd mee waren.

Met die kennis weten we dat Jesjoea verwees naar Psalm 22 in de profetische context van Zijn dood als deel van de Messias als lijdende knecht.

Psalm 22:1-18

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte. Maar U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël. Op U hebben onze vaders vertrouwd, zij hebben vertrouwd en U hebt hen bevrijd. Tot U hebben zij geroepen en zij zijn gered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd. Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. **Allen die mij zien, bspotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE (JHWH) toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is. U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God. Blijf dan niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers geen helper. Vele stieren hebben mij omringd, sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld. Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw. **Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.****

Omdat kruisiging nog niet bekend was toen koning David deze psalm schreef, en pas eeuwen later werd uitgevonden, is de profetie in Psalm 22 opmerkelijk.

Alleen al de overeenkomsten die we gemarkeerd hebben spreken erg voor het feit dat Psalm 22 op zijn minst een Messiaanse profetie is.

Er zijn echter mensen die veronderstellen dat het in deze Psalm gaat over het lijden van David, toen hij achterna werd gezeten door koning Saul.

Wie heeft er gelijk?

Dit zijn eigenlijk de enige opties om te overwegen.

Omdat Psalm 22 werd geschreven door David, is het aannemelijk dat de Psalm naar over hem gaat.

Maar:

De in Psalm 22 beschreven ervaringen zijn veel groter dan alles wat ooit is gebeurd met David.

Bijvoorbeeld de verzen 15-19

Psalm 22:15-19

Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.

De dingen die hier worden genoemd zijn David nooit overkomen.

Er zijn mensen die zeggen dat David overdrijvingen gebruikte in de beschrijving van de tijd hij door Saul werd achtervolgd.

Het lijden is echter precies wat je zou verwachten als je de dood onder ogen ziet door de handen van je vijanden (verzen 17 en 21).

Dit is geen overdrijving.

Degene die lijdt wordt bespot, niet vanwege een misdrijf, maar omdat hij op God vertrouwt (vers 8,9)

Psalm 22:9-10

Hij heeft zijn zaak aan de HEERE (JHWH) toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is. U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag

Over David staat in de Bijbel niet dat hij werd aangesproken en bespot omdat hij God vertrouwde.

Ook wordt in de Bijbel niet genoemd dat David al zijn botten telt (vers 18), en er staat ook niet dat zijn botten ontwricht werden (vers 15).

In deze Psalm wordt veel gesproken over de Lijdende, namelijk:

Hij voelt zich door God verlaten (vers 2)

Hij heeft God vertrouwd (vers 9)

De Heer is Zijn God geweest vanaf Zijn geboorte (vers 10-11)

Er is een groep mensen die Hem bespot omdat Hij God vertrouwt (vers 8-9)

Hij hoopt op de Heer, de God van Zijn vaders, om Hem te verlossen, omdat er niemand is die Hem helpt (vers 5-6, 12, 20-22)

Zoals we ook in Jesaja 53 lezen, wordt Hij veracht door de mensen (vers 7)

Zijn lijden is extreem, vernederend en leidt tot de dood (vers 15-18)

Zijn tegenstanders worden beschreven in levendige en beangstigende termen zoals:

- a. Vele stieren, sterke stieren van Basan (vers 13)
- b. Brullende leeuw (vers 14, 22)
- c. Honden (vers 17)
- d. Wilde ossen (vers 22)

Het lijden dat in deze Psalm wordt beschreven gebeurt met name bij een kruisiging, zoals botten die ontwricht raken, het hart dat als was wordt en “smelt”, kracht die opdroogt, en de tong die aan iemands gehemelte kleeft (vers 15-16).

In vers 18 staat dat “Hij al zijn beenderen kan tellen”.

Dit staat ook in Psalm 34:21 in de context van Zijn botten die niet gebroken werden.

Psalm 34:21

Hij bewaart al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken.

We weten natuurlijk dat Jesjoea’s beenderen niet werden gebroken...

Zoals we al aangaven beschrijft de Psalm talrijke dingen die tijdens een kruisiging plaatsvinden.

Maar wacht, er is meer.

Bijvoorbeeld in vers 19 staat dat de mensen die erbij waren zijn kleren verdeelden door het lot te werpen.

In vers 1 staan woorden die Jesjoea tijdens zijn kruisiging uitsprak.

Maar de meest dramatische beschrijving van een kruisiging staat in vers 17.

In sommige vertalingen staat er in het laatste gedeelte:

Psalm 22:17

Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.

In andere vertalingen, bijvoorbeeld die van de Joodse Publicatie Sociëteit, wordt het vers als volgt vertaald:

Psalm 22:16

Als een leeuw zijn ze bij mijn handen en voeten.

Nu gaat het erom welke vertaling juist is. Als er staat “Ze hebben Mijn handen en voeten doorboord” dan is er een volledige, levendige beschrijving van Jesjoea’s kruisiging –honderden jaren voor de kruisiging was uitgevonden! Om deze vraag te beantwoorden moeten we vier punten bekijken;

- 1) Hoe wordt dit vers in het merendeel van de Joodse manuscripten vertaald?
- 2) Welke vertaling past beter in de context en past bij de omringende verzen?
- 3) Welke vertaling past beter in de grammaticale structuur van het gedeelte?
- 4) Komt het Hebreeuwse woord dat hier wordt gebruikt (kah’aroe) in oude teksten voor?

Laten we die vragen gaan beantwoorden.

Hoe wordt dit vers in het merendeel van de Joodse manuscripten vertaald?

Degenen die beweren dat er staat “als een leeuw zijn ze aan mijn handen en voeten” citeren de Masoretische teksten (de Cairo Geniza en Leningradensis) om hun vertaling te verantwoorden.

Maar veel andere Joodse vertalers geven een andere vertaling voor dit gedeelte:

Een aantal manuscripten uit de Masoretische traditie heeft “Ze hebben mijn handen en voeten doorboord”.

These are two later manuscripts of Kennicott and de Rossi of Ginsburg. This information is included in the apparatus of the Biblia Hebraica Stuttgartensia, bottom of page 1104.

Dat zijn twee latere manuscripten van Kennicott en de Rossi of Ginsburg. Deze informatie staat in de apparatus van de Biblia Hebraica Stuttgartensia, onderaan p.1104.

De oudere uitgave van Rudolf Kittel noemt nog meer Hebreeuwse manuscripten op waar staat “Ze hebben doorboord (karoe)” of “ze hebben doorstoken (ka’aree)”.

In de Midrasj bij Psalm 22 staat “ze hebben mijn handen en voeten lelijk (hatelijk) gemaakt”.

In de Aquila Joods-Griekse vertaling staat in vertaling 1 “Ze hebben mijn handen en voeten misvormd”, en in vertaling 2 staat “Ze hebben mijn handen en voeten gebonden”.

De Targum (uit de eerste eeuw) vertaalt: “ze bijten als de leeuw in mijn handen en mijn voeten”.

In de Symmachus tekst staat: “net als zij die mijn handen en voeten willen binden”.

In de Syriac tekst staat “ze hebben mijn handen en voeten doorboord”.

In de Oude Latijnse (pre-Vulgaat) vertaling staat “ze hebben mijn handen en voeten begraven”.

De Septuaginta (190 v. Chr. Vertaling naar het Grieks door 70 Joodse Rabbi's) vertaalt “ze hebben door mijn handen en voeten geboord”.

Het is belangrijk op te merken dat de Septuaginta lang voordat Jesjoea kwam is vertaald, dus deze Joodse geleerden waren niet bevooroordeeld.

Elke vertaling, behalve de belangrijke Masoretische teksten (de Cairo Genizah en Leningradensis) vertellen ons dat er iets is gebeurd met de handen en voeten van degene die lijdt.

Ze zijn doorstoken, lelijk gemaakt, doorboord, gebonden of gebeten door een leeuw.

Van alle versies zeggen alleen de twee specifiek genoemde versies iets anders – iets dat niets heeft te maken met handen en voeten in het bijzonder.

Er staat in die vertalingen alleen dat de vijanden aan zijn handen en voeten zijn, terwijl ze niets doen met zijn handen en voeten (zoals bijten, doorsteken, doorboren of binden).

Welke vertaling past beter binnen de context en past bij de omringende verzen?

De omringende verzen verwijzen allemaal naar lichaamsdelen van degene die lijdt. Bijvoorbeeld:

De beenderen zijn ontwricht (vers 15).
Zijn hart is gesmolten als was (vers 15).
Zijn tong kleeft aan zijn gehemelte (vers 16).
Hij kan zijn botten tellen (vers 18).

Tegen al deze lichaamsdelen wordt iets gedaan. Het is dan ook volkomen logisch dat er ook tegen de lichaamsdelen in vers 17 (zijn handen en voeten) wordt gehandeld. Dat is precies wat er in het merendeel van de verscheidene manuscripten staat.

De twee uitzonderingen vertalen letterlijk “Als een leeuw, mijn handen en mijn voeten”.

Niet alleen is dit geen volledige zin, maar het anatomische parallellisme dat in de rest van de passage voorkomt wordt onderbroken, omdat er niets gebeurt met de handen en voeten, ook al gebeurt er wel iets met elk ander lichaamsdeel dat wordt genoemd.

Het merendeel van de manuscripten lijkt zich terecht vast te houden aan deze symmetrie. En daarbij worden er vier metaforen gebruikt om de vijanden van degene die lijdt te beschrijven. Ze worden beschreven als leeuwen, honden, stieren en wilde ossen (vers 13, 14, 17 en 22). Al deze dieren doden hun slachtoffers door ze te doorsteken. De leeuw en hond bijten met puntige tanden, terwijl de stier en os met hun puntige hoorns verwonden. In feite lijkt de spreker in vers 22 te smeken om bevrijding van zulke doorboring als hij het uitschreeuwt:

[Verlos mij uit de muil van de leeuw
en van de horens van de wilde ossen.](#)

En daarbij lijkt de context te suggereren dat degene die lijdt al is doorstoken, omdat mensen over het algemeen niet worden bevrijd van iets dat hun nog niet is overkomen.

In het Hebreeuws staat er letterlijk, volgens de twee belangrijke Masoretische teksten: “Als een leeuw, mijn handen en mijn voeten” (Ka’arie ja-dah verag-lai)

Het probleem met deze vertaling is dat het geen volledige zin is.

Er is geen werkwoord, geen infinitief en geen deelwoord!

Daardoor is de zin dubbelzinnig.

Technisch zou het bijvoorbeeld kunnen betekenen “Mijn handen en voeten zijn als een leeuw”.

Maar dat zou nergens op slaan.

Hier is degene die lijdt in een verzwakte positie.

Hij is niet in staat om, als een leeuw, aan te vallen.

Uit het gedeelte wordt duidelijk dat hij een passief slachtoffer is – geen agressieve leeuw.

Het zou technisch ook “een leeuw is als mijn handen en mijn voeten” kunnen betekenen.

Maar ook dit is niet logisch in de context van het gedeelte.

De handen en voeten van degene die lijdt zijn niet snel, sterk en klaar om toe te slaan als een leeuw.

Dus nogmaals, welke vertaling past beter in de grammaticale structuur van het gedeelte?

De grammaticale structuur van de zin in de twee Masoretische teksten verschijnt zeven keer in de Hebreeuwse Bijbel, waaronder zes keer in de Psalmen (Psalm 22:11, Psalm 22:17; Psalm 23:5; Psalm 31:9; Psalm 62:7 en Psalm 68:24) en in Job 33:3.

In alle gevallen, behalve in Psalm 22:17 kan het onderwerp duidelijk worden onderscheiden van het voorwerp.

(Bijvoorbeeld in Psalm 23:5 is “olie” het onderwerp en “mijn hoofd” en “mijn beker” zijn de voorwerpen)

Maar in Psalm 22:17 in de Masoretische vertaling moet je raden naar het onderwerp en voorwerp zonder dat je kan nagaan dat de ene correct is en de andere incorrect.

Als je leest “ze hebben doorstoken” dan staat er een werkwoord, kah-roe

Daarbij verdwijnt de verwarring over het onderwerp/voorwerp.

Het werkwoord in de voltooide tijd (gebeurtenis uit het verleden die doorwerkt – “ze hebben doorstoken”) past grammaticaal heel goed – in tegenstelling tot het alternatief “als een leeuw”.

Bepaalde vertalingen vertalen het vers als “een bende booswichten heeft mij omcirkeld als leeuwen; op mijn handen en voeten kan ik al mijn botten tellen”.

Maar deze aanpassing past niet in het schema van het lied.

Het patroon van de verzen is drie groepen van drie woorden, waarbij elke set een andere idee vertolkt.

(Dit patroon kan makkelijk worden onderscheiden in vers 13 en verder)

Maar als het zo wordt vertaald: “Ze doorboorden mijn handen en mijn voeten” dan wordt het patroon van de verzen bewaard.

We moeten ook deze belangrijke vraag overwegen...

Komt het Hebreeuwse woord dat hier wordt gebruikt (kah’aroe - ze hebben doorboord) in oude teksten voor?

Er zijn mensen die beweren dat het Hebreeuwse woord 'kah- aroe' niet bestaat en dat christenen het hebben verzonnen.

Maar volgens Keil en Delitzsch, in hun commentaar op het Oude Testament, Deel 5, blz. 318, en in andere manuscripten, vinden we de variatie kah'aroe in de Hebreeuwse tekst zelf. Keil en Delitzsch wijzen erop dat de toevoeging van een alef ook in Zacharia 14:10 en Daniel 7:16 staan (met de woorden 'rah-amah' en 'kah-amiejah') (zie Keil en Delitzsch, Commentaar op het Oude Testament, Deel 5, blz. 319). Dus dat er een alef is toegevoegd betekent niet dat het woord een christelijke uitvinding is.

In een andere belangrijke bron, 'Introductie in de Masoretico-Kritische Versie van de Hebreeuwse Bijbel, Numeri 4:9' staat in de kantlijn van de Massorah Magna dat er in Psalm 22:17 inderdaad 'kah-aroe' staat.

De schrijver zegt dat het woord twee verschillende betekenissen heeft in Psalm 22:17 en Jesaja 38:13. Hij heeft ook een aanklacht van vermeende fraude onderzocht tegen een druk van een vroege rabbijnse Bijbel, en concludeerde dat er in feite een oude vertaling van Psalm 22:17 is, waar '*kah-aroe*' staat met de betekenis "zij hebben doorstoken".

Tenslotte is de vertaling van '*kah-aroe*' als werkwoord in de voltooide tijd, derde persoon meervoud door de Midrasj overgenomen in de Psalmen waar ze het verbasterden tot "ze maakten hatelijk" (zie introducties Masoretico-Kritische Versie van de Hebreeuwse Bijbel, blz. 969-972).

Psalm 22 geeft een tastbare en gedetailleerde weergave van het lijden van de Messias, inclusief Zijn kruisiging. In vers 17 in het bijzonder wordt gezegd dat zijn handen en voeten doorboord werden.

De vertaling "ze hebben doorboord" of iets dergelijks, is grammaticaal volkomen logisch, past in de context en binnen het poëtische patroon van het gedeelte.

"Als een leeuw, mijn handen en mijn voeten" is geen zin, het past niet in de context of structuur van de passage, en het is niet logisch. Daarbij is het in strijd met de meerderheid van oude Joodse vertalingen.

Maar, het feit dat de Messias doorboord zou worden hangt niet alleen aan Psalm 22:17. In Zacharia 12:10 staat heel duidelijk dat de Messias doorboord zou worden, of 'doorstoken'. Er is geen Joodse vertaling die eraan twijfelt dat er in Zacharia 12:10 over een dergelijke doorboring wordt gesproken. In dat gedeelte staat dat Israël zich tenslotte tot deze doorboorde zal keren, waarna zij verlost zullen worden van al hun onreinheden (Zacharia 12:10-13:1). We moeten zeker nog vermelden dat Jesjoea niet de eerste jood is die door de Romeinen werd gekruisigd.

Maar, iemand die kan sterven voor de overtredingen van Israël, mag nooit gezondigd hebben tegen God... nooit... en we hebben in de eerste studie in de Brit Chadasja serie "[Zijn offer](#)", waarin Mozes probeerde om verzoening te bewerken voor Israël, laten zien dat onze Schepper duidelijk zei dat Mozes het niet kon.

Waarom niet?

Omdat God zei dat IEDEREEN die tegen God had gezondigd uit het Boek des Levens zou worden gewist.

Dus, Jesjoea is de enige persoon die ooit gekwalificeerd was om te doen wat Mozes probeerde, omdat Jesjoea anders was in die zin dat hij nooit tegen God had gezondigd.

Hiermee zijn we aan het einde van de studie over Messias Ben Jozef als type van de Messias.

In het derde deel van deze studie gaan we dieper in op Messias Ben David als type van de Messias.

En ter afsluiting van de studieresie onderzoeken we de structuur van de Tabernakel en laten zien hoe het ontwerp, dat is verborgen in de Torah, de timing van de types van de Messias, Messias ben Jozef en Messias ben David, openbaart.

We hopen dat deze studie je tot zegen is geweest. Vergeet niet om alles te onderzoeken. Sjalom!

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl